

Sygn. akt: III RC 213/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tomasz Popiel

Protokolant : Bartosz Głowczyński

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2015 roku w Złotoryi na rozprawie sprawy

z powództwa C. B.

przeciwko M. B.

o obniżenie alimentów oraz o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. obniża alimenty od powoda C. B. orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 30 lipca 2007 roku w sprawie (...) na rzecz pozwanej M. B. z kwoty po 500 złotych miesięcznie do kwoty po 200 (dwieście) złotych miesięcznie, płatne z góry do 15 – go dnia każdego kolejnego miesiąca, z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 stycznia 2015 roku,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od powoda C. B. na rzecz pozwanej M. B. kwotę 1 860 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód C. B. wniósł o obniżenie zasądzonych alimentów na rzecz pozwanej M. B. z kwoty po 500 złotych miesięcznie do kwoty po 200 złotych miesięcznie. Swoje żądanie powód uzasadniał zmianą osiągniętych dochodów oraz zmianą wysokości kosztów swojego utrzymania.

Powód domagał się również pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego obejmującego zasądzone alimenty o kwotę 20.000 złotych. W tym zakresie powód twierdził, iż w 2007 r. za pośrednictwem swojej córki przekazał pozwanej kwotę 1.000 złotych tytułem czynszu za mieszkanie. W 2003 r. powód miał również przekazać pozwanej kwotę 7.000 złotych uzyskaną ze sprzedaży mieszkania. W 2011 r. powód miał natomiast dobrowolnie zrezygnować na rzecz pozwanej ze swojego udziału we wkładzie mieszkaniowym wynoszącym łącznie 27.580, 50 złotych.

Pozwana M. B. wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 30 lipca 2007 r. w sprawie (...) rozwiązano małżeństwo C. B. i M. B. przez rozwód z winy C. B.. Jednocześnie zasądzono od C. B. na rzecz M. B. alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie.

Pozwana M. B. zamieszkiwała wówczas wraz niepełnosprawnym dorosłym synem stron w mieszkaniu należącym do zasobów spółdzielni mieszkaniowej. Pozwana nie pracowała. Była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w Z.. Utrzymywała się z renty socjalnej syna w wysokości 475 złotych miesięcznie i dodatku pielęgnacyjnego w kwocie 153 złotych miesięcznie.

Dowód: akta Sądu Okręgowego w Legnicy, sygn. akt (...)

W dniu 16 sierpnia 2011 r. strony dokonały zgodnego podziału majątku wspólnego, w wyniku którego jedyny składnik majątku wspólnego w postaci spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w Z. przy ul. (...) wraz z związanym z nim wkładem wysokości 27.580,50 złotych, przypadł M. B. bez obowiązku spłat na rzecz C. B..

Dowód:

- umowa o podział majątku wspólnego k. 24-25
- umowa o ustanowieniu spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego

k. 26-27

Obecnie powód C. B. zamieszkuje w Wielkiej Brytanii. W okresie od 1 października 2014 r. do 1 stycznia 2015 r. zarobił łącznie 3.500 funtów.

Dowód:

- zaświadczenie o dochodach powoda wraz z tłumaczeniem k. 118-119

Pozwana M. B. ma obecnie 57 lat. Po rozwodzie nie zawarła ponownie związku małżeńskiego. Nadal zamieszkuje z niepełnosprawnym dorosłym synem stron. Miesięczne koszty utrzymania mieszkania wynoszą około 500 złotych. Pozwana pracuje jako pracownik porządkowy i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 1.191,20 złotych miesięcznie. Ponadto, otrzymuje rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości 640 złotych miesięcznie. Na rzecz syna pozwana otrzymuje również rentę w wysokości 619 złotych miesięcznie.

Pozwana na zakup wyżywienia wydaje około 300 złotych miesięcznie, na zakup odzieży 200 złotych miesięcznie oraz na zakup środków czystości i pielęgnacji kwotę 200 złotych miesięcznie. Na lekarstwa pozwana wydaje około 150 złotych miesięcznie. Na dojazdy do lekarzy pozwana przeznacza około 100 złotych miesięcznie, a za wizyty płaci około 50 złotych miesięcznie. Pozwana płaci również 100 złotych miesięcznie za telefon oraz 45 złotych miesięcznie za telewizję kablową. Za wywóz śmieci pozwana płaci 30 złotych miesięcznie. Dojazd do pracy kosztuje pozwaną 220 złotych miesięcznie.

Od 2010 r. powód C. B. jest zobowiązany do łożenia alimentów na rzecz syna, który zamieszkuje z pozwaną w wysokości 350 złotych miesięcznie.

Dowód:

- decyzja ZUS w Z. k. 130
- zaświadczenie o zarobkach pozwanej k. 131
- zeznania pozwanej k. 134-135

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo C. B. zasługiwało na uwzględnienie jedynie w zakresie żądania obniżenia alimentów na rzecz pozwanej M. B..

Zgodnie z art. 138 kro, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia z dnia 30 lipca 2007 r. w sprawie (...) rozwiązano małżeństwo C. B.i M. B.przez rozwód z winy C. B.. Jednocześnie zasądzono od C. B.na rzecz M. B.alimenty w kwocie po 500

złoty miesięcznie. Materialną podstawą zasądzenia powyższych alimentów był art. 60 § 2 kro. Zgodnie z nim jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Jak wynikało z analizy akt rozwodowych orzeczony rozwód niewątpliwie pociągał za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej pozwanej M. B.. Pozwana nie pracowała. Była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w Z.. Utrzymywała się z renty socjalnej syna i dodatku pielęgnacyjnego.

W ocenie Sądu, obecnie zmieniała się sytuacja materialna pozwanej. M. B. pracuje od 2011 r. jako pracownik porządkowy i zarabia około 1.191 złotych miesięcznie. Ponadto, od dnia 1 stycznia 2015 r. przysługuje jej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w kwocie 640 złotych miesięcznie. Łączne zatem dochody pozwanej wynoszą obecnie około 1.831 złotych miesięcznie. Miesięczne wydatki – zgodnie z zeznaniami pozwanej – wynoszą natomiast około 1.895 złotych. Z tego względu należy uznać, iż kwota 200 złotych alimentów winna zaspokoić wszystkie obecne potrzeby pozwanej, które M. B. nie jest w stanie zaspokoić z własnych dochodów.

Należy w tym miejscu wskazać, iż alimenty na rzecz pozwanej winny zaspokajać wyłącznie jej potrzeby, a nie również potrzeby wspólnego dziecka stron. Niepełnosprawny, dorosły syn powoda i pozwanej ma ustalone osobne prawo do alimentów od swojego ojca. Jeżeli ich wysokość nie zaspokaja natomiast jego obecnych potrzeb należy rozważyć wystąpienie na drogę sądową w celu ich zwiększenia, stosownie do możliwości zarobkowych zobowiązanego. Podnieść należy również, iż w ocenie Sądu, pozwana poprzez osobistą, codzienną opiekę nad synem w znacznym zakresie realizuje swój obowiązek alimentacyjny, a zatem to na powodzie ciąży zaspokajanie potrzeb materialnych wspólnego dziecka stron.

Sąd obniżył należne pozwanej alimenty od 1 stycznia 2015 r., albowiem to od tego dnia M. B. uzyskała prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, a powód nie wskazał w pozwie od jakiej daty domaga obniżenia przedmiotowych alimentów.

Powództwo w zakresie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego nie zasługiwało natomiast na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 840 § 1 kpc dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

- 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym nie będącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;
- 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;
- 3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Na wstępie należy wskazać, iż powód C. B. nie określił, pomimo zobowiązania Sądu, okresu za jaki domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku rozwodowego, w zakresie zasądzonych alimentów. Z tego już względu jego powództwo, w tym zakresie podlegało oddaleniu. Ponadto, zdaniem Sądu, wzajemne rozliczenia stron związane z podziałem majątku wspólnego oraz wzajemne rozliczenia dotyczące wspólnego prawa

do lokalu mieszkalnego nie wpływają na wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego, skutkującego pozbawieniem wykonalności tytułu wykonawczego.

Zgodnie z treścią art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone (art. 100 kpc).

Pełnomocnik pozwanej - w trakcie rozprawy - wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kwoty 2.400 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W związku z tym, iż pozwana wygrała sprawę w 85 % mogła domagać się od powoda jedynie kwoty 2.040 złotych. Wobec tego, iż powód poniósł za wniesienie sprawy o obniżenie alimentów opłatę w wysokości 180 złotych, należny pozwanej zwrot kosztów procesu wyniósł 1.860 złotych.